

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXVII. De Fratibus in via directis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

15. (HANC REGVLAM.) Legatur singulis diebus lectio de Regula in Capitulo, post preterquam in Dominicis, & festis, vt supra in Capitulo decimo octauo: Quorū Psolmi.

De Fratribus in via directis.

C A P. LXVII.

Dicigendi Fratres in via, omnium Fratrum vel Abbatis orationi se commendent & semper ad Orationem vltimam Opus Dei commemoratio omnium absentium fiat. Reuertentes autem de via Fratres ipsi die quo redeunt per omnes Canonicas horas dum expletur Opus Dei prostrati solo Orationis ab omnibus petant Orationem, propter excessus: ne quid forte subripuerit in visus, aut auditus malæ rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam aliis referre quæcumque foris Monasterium viderit aut audierit: quia plurima destructio est. Quos si quis præsumpserit, vindictæ regulari subiaceat. Similiter & qui præsumpserit Claustra Monasterij egredi, vel quocumque in loco vel quippiam quamuis paruum sine Abbatis iussione facere.

I. (AD ORATIONEM VLTIMAM.) Ad hoc addimus in fine Orationis, quam dicimus in memoriam Beatae Mariae Virginis, quæ est vltima Oratio: Et famulos tuos ab omni aduersitate custodi.

2. (PER OMNES HORAS.) *Intelligimus, de horis sequentibus eorum aduentum, & cum venerint ex longo itinere, & diu puta per mensem & ultra steterint extra monasterium. Et hic erit orandi modus. Frater qui fuerit reuersus, iuxta formam Declaratorij, se presentet in Oratorio, & in fine omnium horarum illius diei à reuersione genuflexus stet in medio Chori facie ad altare versa, dum dicitur antiphona ad laudem beatae Virginis, in fine horarum dici consueta, cum subsequenti Oratione.*

Qua finita Abbas aut Superior in Choro, immediate dicat: Oremus Fratres Deum omnipotentem, ut huius Fratris nostri reuersio sit cum eius salute. Factoq; paruo interuallo pro tali Oratione, idem Superior Fratri benedicens consuetum signum surgendi faciat.

3. *Cum verò vltra tres dies: & minus quam per mensem, extra Dioecesim fuerint morati, sufficiat petere Orationem in vna horarum Canoniarum illius diei. Quod si post Completorium venerint (quia amplius nulla sunt hora illius diei) petant hanc Orationem à Prelato.*

4. (REFERRE.) *Hanc partem Regulae studeant Patres obseruari facere, & transgressores grauius punire: quia plurima destructio est.*

5. *Quapropter si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo: & comedat in terra in pane & aqua, arbitrio Prelati, toties quoties contrauerit. Cui poena subditi quoque sint pari lege, qui referre foris ausi fuerint qua in Monasteriis acciderint.*

6. (SINE IVSSIONE ABBATIS.) *Hac iussio accipitur aliquando pro licentia. Ideoque no-*

stra antiqua consuetudine nemo Fratrum Congregationis nostrae sine iussione vel licentia Abbatis, vel eius qui ipso absente eius vices gerit Monasterium egredi permittitur.

7. Habita vero licentia genibus flexis benedictionem petit, propter periculum, tam animae, quam corporis. Quod etiam strictius seruari mandamus, et transgressores sicut in grauibus calpis puniri. Pariterque postea in reuertendo similem benedictionem petat: quia sicut piscis extra aquam, ita Monachus extra Monasterium.

8. Et quod nullus Fratrum possit accedere ad Praesidentem, seu Visitatores existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia à Prelato suo, siue ab ipsius Visitoribus, & Praesidente.

9. Si quis autem Frater mutatus habuerit Syndicatum, aut Procuratoriam in personam suam Monasterio à quo recedit, penitus interdiciamus, non praesumat amplius eo vti: arbitrio Capituli Generalis vel Regimini, si aliter praesumpserit punietur. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione reuocentur huiusmodi Syndicatus.

Nota.

10. Statuimus etiam quod licentia eundi ad Affines vel consanguineos visitandos, vel ad alia loca recreationis causa, ultra vnius diei iter à Monasterio in quo Frater petens licentiam deputatus fuerit, nemine possit concedi, praeterquam à Capitulo Generali. Quod si quis Prelatus voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quodcunque vicinum Monasterium, recreationis vel negotij priuati causa, mittere non prius id faciat, quam consentiat Prelatus eius Monasterij ad quod talem Fratrem mittere intendit.

11. Si verò intra annum necessitas accideret ad

quibus

quibus ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Praesidens vel primus Visitator illius Prouincia in qua non fuerit Pater Praesidens, possit praedictam licentiam concedere; hoc tamen addito, quod cum ad beneficium dictorum consanguineorum ire petierint, de cetero ipsorum consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, ne Monasteria nostra grauentur.

13. Prohibemus autem, Fratribus nostris, negotia & lites consanguineorum Affinium aliorumve secularium amplecti: & praesertim ne ad tribunalia que eis accedant, nisi ex vrgētissima causa à Prelato cognoscenda.

14. Euntes autē Fratres ultra unius diei iter portent secū literas testimoniales Prelati sui: sine quibus si fuerint inuēnti carceri mancipentur. Mutati autem ad alia Monasteria huiusmodi literas accipiant à Superioribus Monasterij, vnde mutati erunt.

15. Curantes quoque iuxta Regulam, omne periculum proprietatis extirpare, volumus quod Fratres mutati cum primum ad loca mutationis suae peruenierint, pecuniam resque omnes Superiori cōsignent intra triduum. Aliter in pane & aqua ieiuent. Quam poenitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

16. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriuntur scandala: Ordinamus, vt Fratres nostri mutati recta via proficiantur, nullibi declinantes: & notent seriatim omnes expensas quas in itinere fecerint. Caueant autem omnino Patres, quantum possunt, de mutationibus Fratrum, & praesertim iuniorum & non Sacerdotum: qui non nisi ex vrgētissima necessitate sunt mutandi: & cum hoc ad loca viciniora, nec aliter alioque modo mutantur.

17. Quod si mutati pecuniam, pro vestibus acceptam, præter necessarias itineris expensas, in alijs superfluis sine licentia Pralati sui expenderit: in eo in quo deliquerint puniantur, non teneatur Pralatus eis concedere ipsas vestes. Et ad evitanda fraudes, scriptum habeant à Superiore Monasterij unde recesserint, continens omnia quæ secum deserunt, tam in pecunia quam in libris & vestibus & cæteris omnibus, reseruatò Pralati arbitrio, circa numerum & qualitatem librorum auferendorum. Qui sufficientiâ, professionem, & indigentiam mutati Fratris, necnon & distantiam loci considerabit, quod ratio dictabit concessurus. Conscribantur, alijs scriptum prædicto simile, quod in Monasterio vnde discedunt relinquunt: quod autem secum deserunt Pralato Monasterij ad quod accedunt statim consignent. Et qui contra fecerit, ieiunet in pane & aqua, & nihilominus suprædicta facere teneatur nec possint Cellerarij aut alij accipere à Fratribus aut retinere pecunias, aut etiam eas describere in libro computorum Monasterij.

18. Declaramus autem, quod quando Fratres mutantur per Patres diffinitores in Capitulo, Pralato Monasteriorum ad quæ mittuntur teneantur scribere Superioribus Monasteriorum in quibus debent mutari, ut ipsis in discessu provideant de expensis necessariis in itinere faciendis, confecto scripto his chyrographo: quod deinde in eodem Monasterio remaneat, scindendum aut delendum, cum restitutio præstita pecunia, si qua præstita fuerit, fiet. Nos fieri volumus quo citius poterit, aut saltem omnino in Capitulo Generali proximè celebrando.

19. Quod si Pralati, aliqua ex causa, non scrip-

rint, aut litera scripta non peruenerint, transa-
cto tempore quo peruenisse debuissent: Superiores
ipsi provideant mutatis de necessariis, & de hoc
moneant Pralatos per literas: quas deferendas
talibus mutatis, vna cum inuentario omnium alia-
rum rerum consignent. Nec permittant mutatos
secum deferre capsas: nisi forte per mare, aut per
flumina nauigabilia iter facerent: quam vnicam
esse tantum volumus. Prohibemusque dictis Fratri-
bus vii Valisus siue paruis siue magnis omni loco &
tempore.

20. Aduertant autem Superiores talibus muta-
tis prouidentes, quod si nouerint eos habere alias
pecunias à sibi per mutationem debitae, eas compu-
tare debent in expensis itineris: quas si minus esse co-
gnouerint, suppleant, deinde ipsi cauentes à grauan-
dis Monasteriis ad quae mutati accedunt, sed in o-
mnibus prouidè ac considerate se habentes.

21. Quod si mutationes fient per Patres Praesiden-
tem & Visitatores, & praesertim ad Monasteria
ad quae tam cito ob distantiam itineris non potest
nuntius peruenire: ipsimet per literas moneant Su-
periores Monasteriorum, in quibus tales mutati re-
periuntur, vt eis provideant de necessariis expensis:
sicuti suprascriptum est, admoneantque tam ipsi Pa-
tres quam Superiores Monasteriorum mutatos Fra-
tres, qua via & quomodo teneantur ad sua Mona-
stera se conferre.

22. Quod si contra factum fuerit, non possit Mona-
sterium illas pecunias praestitas repetere, nec audia-
tur à iudicibus, nisi literas, aut apodixem, huiusmo-
di fidem mutuatae pecunia ostenderit.

23. Statuimus autem, quod si qui Venetias accede-

re voluerint, necessario vltra licentias Pralatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Præsidis aut Visitatoris vnius suæ Prouincie; nequam tamen prohibentes, quin negotia Monasteriorum publica possint tractari per Pralatos aut alios ministros in hac eadem ciuitate.

Si Fratri impossibilia iniungantur.

CAP. XLVIII.

SI cui Fratri aliqua forte grauius aut impossibilia iniungantur, suscipiat quidem obedientis imperium, cum omni mansuetudine & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere: impossibilitatis suæ causas ei qui sibi præest patienter & opportunè suggerat, non superbiendo & resistendo vel contra dicendo. Quod si per suggestionem suam in sua sententia Prioris in peccatum perdurauerit: sciat iunior ita sibi obtemperare, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Vt in monasterio non præsumat alter, alterum offendere. CAP. LXIX.

Summopere præcauendum est, ne occasione præsumat alter alterum offendere Monachū in Monasterio, aut quasi in eodem, etiam si qualibet consanguinitatis propinquitate iungantur. Nec quolibet modo in Monachis præsumatur: quia exinde grauius occasio scædalarum oriri potest. Quisquis hæc transgressus fuerit, acrius coercetur.